

לפני 25 שנה

"העולם הזה" 919
תאריך: 25.5.1955

מכתבים

סוף סוף נתגלה: יום הפרח מסוה את הגנגסטריזם והגנגסטריזם מנסה למנוע את הפצת העולם הזה בחיפה. אגב, מבחינה מישפטיית: האם אין אתם יכולים להפנות את החומר לרשות מישפטיית ממשלתית בדרישה שתבסס עליו מישפטי נגד הגנגסטריזם בחיפה? הרי ברשימתכם יש שמות מפורשים וברורים בקשר לכך!

דן מרגלית, תל-אביב

אמנם יודע אני כי רבה השחיתות ורבים מעשי הרמייה במדינתנו ומברך אני על אותם הגילויים שעשה העולם הזה בלי מורא ובלי משוא פנים. אולם כמכלל עיתון ישראלי, כמכלל עיתון לאומי אני מצפה לגילויים חיוביים גם כן. כל אותם מיפעי גילויי השחיתות הללו, נהפוך הוא. צרי לים חלוציים הנעשים בארץ יכולים לספק חומר למאמרים חיוביים רבים.

אריק איינשטיין מנתר על הרף ונכש

אלוף הנוער בקפיצה לגובה, נכשל בניסיונו להשיג את הבכורה באליפות הארץ באחלטיקה

אינני טוען שהייתם צריכים להתעלם מכך וחייבים אתם לגלות מה שנוכח, אולם צריכים וחייבים אתם להעלות גם מאמרים חיוביים יותר. לגלות את המטבע על שני צדדיה.

שמואל קמנצקי, ירושלים

אנשים

בשעתו סיפרה בדיחה נפוצה בברית המועצות. כי שליטה המנות, יוסף סטאלין נתקף יום אחד בשיגעון גדולות, גילה את שפמו העבות הביט בראי והחל צועק: "אני מאיר יערי". מאורע דומה (כמעט) אירע השבוע לאישיות המסמלת את הקצה השני של הקשת הפוליטית בישראל, ח"כ חרות מנחם בגין: אדם בשם יחזקאל קרעון נעצר לפני ביתו של בגין בתל-אביב, והחל לצעוק בקולות: "אני בגין! אני בגין!"

"בעיקבות המורד" היה שם הכתבה המצולמת שהביאו כתבי השבועון, תוך שתוארו את המיכצט הנזק שבמהלכו ירדו סירים ואנשי-מדע אל "מערת האבנים" ומצאו תגליות המצוירות תמונה חדשה על אחרית ימי מרד בריכוכבא. מורד הבירור ליווה את "מלכת החיור" עדנה כין, ומרד הספרוט הביא את תיאור אליפות הנער בקפיצה לגובה, כאשר אחד מהקופצים היה האתלט אריק איינשטיין (ראה: תצלום).

בשער הגיליון: אבא חושי, ראש עיריית חיפה.

יהודה בורלא בשם אבא חושי כנגד "העולם הזה" כלכלת

הבחירות של קישון * האיש שהכריז על עצמו כבגין

הנשיא

האיש שלא אהב טקסים

עם קום המדינה הוחזרה איגרת כתב-האמנה של ציר ישראל בצ'כוסלובקיה, אהוד איבראל (אבראל כיום) למישרד החוץ הישראלי הצעיר. הסיבה: נוסח האגרת לא התאים לנוסח המקובל. כדי להקל על חבריהם למיקצוע בתל-אביב, שלחו הצ'כים את הנוסח המתאים, וביקשו למלא, או לחתום עליו, ולשלחו בחורה לצ'כוסלובקיה.

מאז ניסה ראש-הטכס במישרד החוץ, ד"ר מיכאל סימון כתביהאמנה רבים. ענייני הטכס, לפחות, התנהלו למישרין

במי הביניים נהגו הדוכסים אנשי-חיל להחזיק בטיירותיהם משוררי-חצר. תפקיד דם של אלה היה פשוט: הם אכלו ושתו על חשבון הדוכס, גרו בסירה ותיארו בשירים לזהים את גדולתו, רחמנותו, אומץ-לבו, יושרו וחוכמתו של הדוכס. יהודה בורלא איננו משורר-חצר. אין הוא חי חס ושלום על חשבוננו של אבא חושי. הוא רק קיבל ממנו דירה על הר הכרמל, בעלת שלושה חדרים, הול ושתי מירפסות, ללא תשלום שכר-דירה. לכל החיים. דעותיו הפוליטיות הן בודאי כנות, למרות שאינן מפריעות לו כלל וכלל למצוא שוק נרחב יותר לסחורתו הספרותית בעיתונים ובכרזות הפתוחים רק לסופרים-מסעם.

אולם כל זה דרך-אגב. אין אנו חוששים, חס ושלום, שיש קשר בין העובדות הנ"ל ובין יצירתו הספרותית האחרונה של יהודה בורלא. שפורסמה השבוע מעל עמודי דבר. אם מגמגם בורלא מרוב התפעלות בכתבו על אבא חושי, אם הוא משמין את העולם הזה במילים הלכותות ישר מן המילון של נעיר-רוח-ספרותי — מדוע שנאמין שזהו מעין תשלום על שכר-דירה לדידה-ללא-שכר?

ייתכן שסופר אחר באותו מצב היה נזהר יותר, כדי לא לתת פתח-פה לבי-ריות. ייתכן שסופר אחר גם היה מברר, תחילה, על מה הוא מדבר, כי הנה נרעש ונרגש בורלא המסכן על ניביות העולם הזה. ששם ליד מאמרו על חושי תמונה מסוימת. מילל בורלא:

"ליד אותו מאמר הובא צילום: ראש העיר אבא חושי כעומד במארב, ופגיון בידו. מה עניינו שלצילום זה? ולמה הובא בשער המאמר: הרי הצילום הזה — במידה ידועה — קודש הוא. הרי הוא מימי ההגנה, מימי המאבק הגדול שלנו על חיינו ועתידנו, בעומד של אבא חושי כאחד מראשי ההגנה בחיפה בפני אימות וסכנות מוות."

ידיד משורר-החצר, אתה טועה טעות מרה. הצילום אינו מימי המאבק הגדול שלך ושל אבא חושי על חיינו ועתידנו. אין בו גם שום פגיון, אלא רק תיק של ניירות. זהו פשוט תצלום שצולם על-ידי העולם הזה לפני שלוש שנים בשעת חיבור הכתבה הראשונה על ראש עיריית חיפה. אתה מוזמן למערכת להתבונן ב"גטסו".

בורלא הוא רק אחד מרבים אשר חשו להגנת ראש-עירם ושרקע אהבתם (וחוכי מתם) מסופק. קנה כמה ימים מתפרסמות בעיתונים שונים מודעות של מאות לירות כל אחת (מכסי הפועלים) בנוסח אחיד כמעט. כל אלה חקרו ומצאו כי אין שחיתות בעיריית חיפה ואין זקוקים למס' קנות מבקר-המדינה, שאפילו אבא חושי עצמו היה נאלץ לקרוא לו.

בסך הכל: אישור חותך לטענה היסורית של גילויי העולם הזה, כי בחיפה שולטת לא ערייה, אלא דיקטטורה אי-שית בנוסח, "כל אנשי המלך".

לוי אשכול